

Выходить во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рускихъ сантъ) съ 4-го грудня по п'ятницу. Листъ додається "Библіотека найзнатніхъ повістей" виходить по 2 печат. аркушівъ кожного 10-го в поєзді, дни кожного місяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 15 пільз. Галицької.

Всі листи, посилки і реклами вимагають переводити підл. адресою: редакція і адміністрація "Дѣло" Ч. 15 пільз. Галицької.

Рукописи не звертаються тільки на попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоять 10 кр. з. в.

Дѣло

Предплата на "Дѣло" стоять:

на цілий рік . . . . . 8 зл.
на п'ять року . . . . . 4 зл.
на чверть року . . . . . 2 зл.

за листъ "Библіотеки": на самъ листъ
на цілий рік 12 зл. за цілий рік 5-
за п'ять року 6 зл. за п'ять року 3 зл.
на чверть року 3 зл. за чверть року 1.25

Предплату належить передплати
європо (найлучше почтовими пересилками) до: Адміністрація підл. "Дѣло".

Оголошення приймаються по цінѣ

6 кр. з. в. бѣдь однією строчкою печаткою.

Рекламація неопечатаній вѣлький

бѣдь порта.

Вибори посла

зъ курінъ сельськихъ громадъ Коссово-Куты
відбулися такъ, якъ то вже можна
було напередъ предвидѣти. Дописъ зъ
Коссова, умщена въ попередній ч. 12,
подав короткій, але вірний образъ цѣ-
лої "акції" виборчої зъ стороны "вер-
ховодителівъ краю" и приготовила насъ
на другій вакладъ виборовъ зъ р. 1879.
Послкомъ вибраний Філіппъ Залескій, ви-
це-президентъ Намѣстництва, 104 голосами.
П. А. Грабовенський одержавъ 12
голосовъ.

Староста яко представитель власти
єсть у насъ завжди еще маже непо-
борною силою, особливо если закони
видаются бути писаній для другихъ лю-
дей. Щоже доперва, если староста має
приготувати путь для вице-президента На-
мѣстництва?! Каждый кандидатъ, чтобы
бить въ буй, кожда партія попираюча
свого кандидата, — єсть безспорно
только стороною, которая вже яко така
перестає бути неутральною, безсторон-
ною, справедливою властію "попадъ" всѣ-
ва сторонами. Чинъ же має бути по-
литична власть при виборахъ? Ова має
яко власть стояти понадъ партіями, має
руководити виборами, перестергати за-
коності і бути въ певній жрѣ судію спорівъ. Немо index in sua causa —
говорять правники бѣдъ наїдавшіхъ
часобъ римськихъ. Отповідно до того
вилючають закони судію бѣдъ суду въ
власній справѣ и назначають іншого,
безсторонніго судію. Щоже дѣєся, если
староста, а до того ще вице-президентъ
Намѣстництва, отже заступникъ представите-
лія наївышої власти державної въ
краю, виступає яко спорача сторона,
яко кандидатъ, яко противникъ руского
кандидата? Кто представляє тоді спра-
ведливості, безсторонності — ідею пра-
ви? Староста єсть при той же
всѣмъ лише подвільнимъ свого настоя-
теля, котрого мусить слухати, хотѣбы
важеть не хотѣть бути его виборчимъ
сторонникомъ — агитаторомъ. Если для

Еси має таку непоборну покусу за-
казаний овочъ, для чого жъ прашуръ тонъ
Еси не може почути такожъ покусы,
особливо если до тонъ покусы лучится
надія скорого авансу, якса настоятеля,
покровительства? Для чого жъ тутъ право
заказана агитація не має отограти роль
заказаного овочъ? О услужності под-
вільнихъ для своїхъ настоятелей никто
не може сомніватися, особливо въ по-
литичній карієрѣ.

А при такому станѣ речі, где жъ
єсть безсторонній судія? Німъ повинна
бути політична власть. Такъ говорить
ординація виборчої. Та ординація не
предвидѣла случаю, що староста або ви-
це-президентъ. Намѣстництва с. с. пред-
ставитель сенії власти може виступити яко
партія. Отже тутъ єсть бѣдъ всемогущій
index in sua causa. Шо зъ того даліше
слідує, поучас історія виборовъ....

До чого тое все доведе, надія тымъ
позваний розважити всѣ, кому залежить
на той, що власті політична въ о-
чахъ народа, въ очахъ загального суду
не стала ідентичною съ партійністю,
отже не перестала бути законною вла-
стю. Ми надія тымъ даліше не можемо
застосовуватися....

Результатъ виборовъ въ окрузі Кос-
сово-Куты не приносить Русинамъ пія-
кою несподівани,ничого нового, небув-
алого — у насъ! Але єсть се нове
уполяненіе до праць коло просвіти и
добра народа, возвань до живої дія-
тельности, щоби наші пайсвятійшій права
конституційній не сталися простою комедією,
наші пайважнійшій интереси народній
игрищемъ комедії. Ми вже попе-
реду указали тіи умови, підъ якими
навѣть неудачній виборы можуть статися
моральнюю побѣдою зъ нашою стороною.
Однакожъ тихъ умовъ не сповінено въ
певніхъ Коссово-Куты и обавляємося,
що они останутся несповіненій такожъ въ
певніхъ Львівъ-Городокъ-Яворовъ. Му-
сими разъ ступити на нову дорогу, мусими
зломати съ традицією пасивності
и трансцендентального патріотизму. Свѣ-

гла, сильна въ нашій справі, въ нашій
народній інтересахъ! Народъ мусить по-
чути и порозуміти зъ усіхъ своїхъ за-
ступниківъ чи кандидатівъ, що мы бо-
ремось іменно за права и інтереси на-
родній, що кандидатъ єсть тымъ речи-
комъ народнихъ інтересівъ, що єго у-
падокъ єсть упадкомъ народної справи,
недолею народа. Світла треба, щоби на-
родъ порозуміти, що "єму стрыкъ а кто
коломъ въ бокъ", якій продѣль, яка су-
перечність межи єго інтересіїв и інтересами
тыхъ, що зъ противної сторони
навідаються на єго заступниківъ. Мате-
ріали до такого поясненія нагромадились
ажъ надія мвру, толькі почерпнути зъ
цихъ! Тоже єще и въ послідній хвилини
звертаемо увагу на тое. Кождий новий
ударъ пай буде намъ наукою, пересто-
рогою и захотою до дѣла.

По вѣчу.

II.

Гдєній говорять: "Въ найновій-
шихъ часахъ отроджується поодинокій на-
роды, котріхъ народне життя черезъ
довгі вѣки було замерло, такъ що ім'я
іхъ було маже загибло въ пам'яті, що
іхъ наївти не уважано яко належанихъ
до родини народній европейськихъ. А
однакожъ они бѣжали, бродили і стали
хорошо розвиватися на підстапії тонікі
жизненії силы, котру Богъ вінць въ душу
и серде. Такимъ народами єуть племена
півострому балканського". Зъ того розу-
м'ється природне заключеніе, що приїде
часъ, коли і Русини бродити мусить.

Добре оно єсть живити надію, бо
яко і надію стративъ, все стративъ. Ту
однакожъ обавляється належити, щоби мы
живи, загнувши руки, не спускалися на
тую надію, якъ до недавна на інтереси
народній. Надія бѣдъ підстави, якъ вѣра
бѣдъ учниківъ позостава мертвю.

Ту треба розважити два пытання:

А) Чи обстоїтельства, підъ якими

живли отродини народы, не були лут-
шій бѣдъ нашихъ?

Б) Чого народови необхідно потре-
ба, щоби мігъ бродити и жити?

До А. Народы балканського пів-
острова єуть передовісмъ Греки, Серби,
Болгары и т. д. Для тихъ народній була
горка, однакожъ іхъ не виниродили
турки таки, якъ наїв Поліни, ани
матеріально не нищено іхъ таки, якъ
наїв винищують жиди.

До тое Греки провадили обширну
торговлю, они черезъ 370 лѣтъ не були
ували такъ низко матеріально, щоби не
мали себе чимъ боронити, а се показува,
що они могли бѣль іти шкіть лѣтъ
опиратися цілой силѣ турецкої, якій
дипломація, пагадавши себѣ давній греч-
ескій класицизмъ, не падумалиаси, брати
въ оборону Греківъ.

Подобно дѣяло и съ Сербами.

Болгары обдарили Славині хри-
стіаністю, а що важійшіе, Болгары
припирає до Дунаю, а що нехідно
підніти сягас до моря. Тымъ обетоатель-
ствамъ завдичає она, що Россія, котра
шукав виходу въ Чорного моря, маючи
непоніченій рахунокъ съ Туреччиною, за
Болгарами вступилася.

До Б. Іншій народъ славинській,
котрій вильзъ голосно своїхъ правъ до-
бивається, єуть Чехи. Они не мають інтерес-
тів за собою тихъ обстоїтельствъ, що на-
роды балканського півострова, але стоять
єуть сильно просвітою и добробутомъ
матеріальнимъ.

И Мехи переходили велику судьбу,
дослідівали гріжної долі, однакожъ мають
славину історію. О сто лѣтъ впередишли
они реформацію церковну. Тоді, коли
масами порушала толькі біблія, Чехи
боролися вже довго проти нітерпимо-
сти и темноти за свободу конфесії и на-
родну церковь, противъ германізації, а
затымъ и за народність. Але коли Чехи
въ битвѣ на фѣдѣ горѣ ували, на поко-
нанихъ наелано сунгтівъ. Тіи ниціли
все, що ческе, особливо ческій книги пе-
редавали огню, а коли ческихъ книжъ не

НАШІ РУСКІ МУЗИКАЛЬНІ ТВОРЫ.

Написав П. Бахчанікій.

(Дальше)

Нашадуючи о точній декламації и
точнімъ виконаню всѣхъ музикальнихъ
творівъ того вечерка въ загалѣ, — агадаю
тутъ вѣдь межи вѣхъ лише о той же творѣ,
котрій обраїв публічній найбільше по-
добався, найбільше ви до серца пришалъ,
котрій вѣдь въ ситуації і найгоря-
чішими оплескими призначавъ.

Бувъ то музикальний утворъ про-
фесора Вахчиніна, знаного намъ мило-
шучного баритоніста, іменно: "Чи та-
каки наша доля" — арія скрипача

роздігнуло серце публічності — и со-
всѣмъ рѣчъ иша. И щожъ таке? На єе
пытали и не годень отпогнѣти голими
словами. Наші критики вбивають напіть
найглазії музикальний творы коротко го-
лыми словами: удачно, хорошо, прекрасно,
подобалося, або противно; але въ чѣмъ
та удачність, та красота лежить, того
научити наїв не хотятъ. Тай не диво, бо
и критика не походить въ фахового пера

на ємъ поля. Щоби на постановеніе пы-
таніе отпогнѣти, треба намъ глубше вѣ-
рѣти, вибіти въ пошукахъ за причинами,
чому удачно, чому хорошо, та чому по-
добралося? — а тоді легко прійдемъ и
до противного заключенія.

Условій удачності та красоты му-
зикального твору не таєть мало, якобы то
думати хотѣлось. Іхъ єсть богато, а вѣмъ
имъ отпогнѣти не кождому смртельному
даню. Геній и талантъ стоять до сего на
першому мѣстці, але и геній та и талантъ
безъ прозоду певніхъ принятыхъ
та утвердженихъ правилъ загубляться вже по
дорогѣ въ порожній фантазії не пред-
ставляючій ніякого предмета точно, не
показуючій намъ свої гадки ясно.

Зрозумільне тексту предложеніяхъ
єсть першимъ, закімъ творецъ до
представлення гадокъ тихъ єсть музикаль-
ними тонами приступити. Не перша

женому текстови. Музикальний гадки мо-
жуть бути для себе найглазії, а для
півразу слідъ даныхъ можуть бути най-
послідніїми.

Не кождій хвилини для композитора не-
бесна. Диспозиція натхновенія не паде въ
неба, коли кто захоче. Світъ музикаль-
ний вів Мозартъ, Гайденъ, Вебера, Глю-
ка, Хербінні, Бетовенъ и проч., любуєсі
іхъ музикальнихъ творахъ и поїднані
ними любоваться буде; але и самому Бе-
товенови вищуканіє головныхъ музи-
кальнихъ гадокъ не разъ много стояло —
а бѣдъ мусить дуже часті и много разігнѣ
свої першій гадки змінити и переробити. Але и головний гадки не

пам'ята єму рѣкою. И Мозартъ не вис-
пав гадкамъ свої творы ізъ однії го-
дини до іншої, протягу півнії години цілу арію
съ зкомпліментомъ всіхъ смічко-
вихъ інструментівъ зъ додаткомъ фліта на по-
теканію, на акліканье, зъ за поїднаніє вис-
павши. Га! якій бути результатъ тоні аріи,
и до нинѣ єсть цікава рѣчъ знати.

Много бесѣдують та пишуть о томъ
предметѣ, але часто запиняють такій муз-
ичній творы, що то певний собѣ обобраз-
ний предметъ въ всіхъ боківъ ясно и ароуміло, існами країнами тонуть от-
малювати, ясно гадку икуси тонами б-
дати стараються. Підля нихъ мігнії тре-
баби кождій музикальний утворъ б-
дкнити, котрій бѣдъ першою до єго по-
слідної ноти вирно стає душгъ, чутива-
ючи особы, якъ ікобъ ви певній ситуа-
ції, выражений изъ драматичній поезії

Компания законъ той принесъ большою го-
довщетъ.

(Многие жицвские изъ земельныхъ пар-
ламентовъ.) Письмо Источи, избран-
ный творецъ антисемитской агитации изъ У-
горщины, званъ "источникомъ", вынесъ
для 3 марта президентъ министръ,
на этой подставѣ правительство запрещало
антисемитскій зборъ студентовъ въ Пе-
рши, добавивъ къ докладу надъ пытавшимъ
жидовскимъ разъярениемъ до ненависти на-
родностей и антического публичного порядка.
Онъ изъбралъ свою резолюцію Источи дер-
жалъ бесѣду черезъ повтора годами. На-
вступъ съ привѣтствіемъ сконструированъ,
что пытавшіе жидовскіе всегда стоять на порядку
дисциплины, падѣть на парламентарійѣ тере-
ни. Христіанскій народъ требуетъ освободить
отъ паразитовъ. Такими паразитами суть на-
ходки магомеданъ, на захвѣтѣ жды съ та-
мудомъ. Законъ талмуда и на находку ни-
чи соприя югіи и въ пізнихъ санкціяхъ ко-
ролей угорскихъ, а предѣлъ они привѣт-
уютъ до всѣхъ поданныхъ угорскихъ изъ пы-
тавшихъ чести, житія и власності. Пытавшіе
жидовскіе не религіи, а соціальне, полі-
тическое и господарское. Талмудъ не книга ре-
ligіи, а кодексъ кармы. Верба съ жи-
дами есть борбю о самоохранѣ передъ де-
структивною жидовскою силой. Дѣла рѣча,
для чего въ Угорщинѣ позволяются всѣ
зборы, а заключаются лишь такіе, на которыхъ
обговориваются "святые жидовства". При-
чину того бачатъ Источи въ тѣмъ, что пра-
вительство свои дефіциты ищутъ покрывая
громкимъ изъ кишинѣ жидовскими. Президентъ
министръ Тиса отпомѣтъ заразъ на ин-
тервѣнціи. Источи: Правительство не
можетъ дозволитъ, чтобы противъ жидовской аги-
тации выходили изъ обрубу газетъ на удачу.
Цѣль студенческого збора буде быть разъ-
крыто противъ жидовъ, а правительство по
закону открою чести, маина и религіи
всѣхъ поданныхъ зарѣно. Письмо Источи
заявляетъ, что онъ такиѣ отпомѣти министер-
ской не прѣмѣтъ до нѣдомости и заключицъ
свою бесѣду выказаниемъ: "Гей же до бою,
побѣда певна, будучность наша!"

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Сенаторскій ревизіи, ко-
трые отбываются теперь по всѣхъ губерніяхъ
для перегляду деятельности генерала-гу-
бернаторовъ и въ загахъ стану дѣлъ по
губерніяхъ, посыпъ нагромадилъ величезный
материалъ для познакомленія центрального
правительства съ внутрішнимъ становищемъ
Россіи, и — иакъ многи надѣются — для
вывущенія будущихъ реформъ во всѣхъ ча-
стяхъ публичного житія. Ревизіи же до те-
пери лишили колька добрыхъ слѣдовъ, вы-
слѣдивши отраженіе наудиженія самонад-
іихъ провинциальныхъ сатрапій, гене-
ралъ-губернаторовъ, котріи выкористували
свою необмежену власть на то, щоби на-
бивати всѣми можливими способами свои
власніи кишинѣ, та збиткуватись надъ людь-
ми. Перший зъ такихъ сатрапій, Казанський
генералъ-губернаторъ Скавитинъ, за-
разъ зъ початку ревизіи не только зоставъ
"узелъ" зъ посады губернатора, але на-
дѣлъ "пожалованіе" на лаву оскарженіяхъ,
зъ котрой забуть поїандрую туда, "куда
Макаръ телить не гонитъ". Другій сатрапа,
шматный для нашого русского народа Черт-
ковъ въ Кіевѣ, таожъ еще побѣдѧлъ ревизіи
сенатора Полонцева похоту держати
дышле "брзди правленія" и подикувати
за посаду. Чи заследъ и онъ на лаві оска-
реніяхъ, не знати, хотій достоинъ того.
Ген. Чертковъ не мало добра людскога не-
ретагнувъ въ свои руки. Постадатель обшир-
іихъ добре и кончиши въ моронежской
губернії, отъ закупинъ побѣдѧлъ сного гу-
бернаторства таожъ богато землѣ и въ
Кіевщії. Тиснувъ, душинъ бѣгъ своихъ му-
жикъ отрашенію, при межовани кривданъ
иакъ безошибочно, таожъ чо народъ, не мо-
гучи вже винести насилія та припадъ винно-
шахъ, поднімать бунтъ зъ розуму. Тогда
Чертковъ на подогнѣ своего необмеженого
генерала-губернаторскаго права засыпалъ
свои добре виномъ, котрое мало усмиряті
бунтовщиківъ и котрое пробуждало тамъ ажъ
до ревизіи. И ваша малорусская кишка пере-
стѣдувалъ и пригнѣтала Черткова въ Кіевѣ
изгѣбрѣ, иакъ осланченій Тодебенъ въ
Одесѣ, котрый, иакъ знатно, закланъ бувъ
руськимъ женевиціамъ однажды изъ наци-
ональныхъ украинськихъ костюмъ, а коли его
заклали женевиціи останцію ве реснекту-
вали, бѣгъ старался зѣгидити себѣ костюмъ.
Ажъ тенеръ, по отголоскамъ Черткова,
Кіевъ отхнунулъ трохи и ажъ тенеръ почу-
дось въ Кіевѣ родне наше слово. Сенаторъ
Полонцевъ, чоловѣкъ честный и интелигент-
ний, не только позволялъ на представленье
"Натали Польской" въ Кіевѣ и на обходъ
иакъ Тараса Шевченка (при чѣмъ були
и декламаціи зъ Шевченка), але и обѣць
вставити у цара о цікавому зинесеніе
проектирующаго русскаго языка и литературы зъ
1876 р., видчи конечну потребу ру-

ского языка въ цѣлому публичнѣ житію
Украини.

Розумѣєть, що и мы Галичано, но мо-
гемъ не радуватись зъ того, особливо ко-
либъ обіцянка Полонцева стала дѣломъ,
бо черезъ царскій указъ зъ 1876 р. утвер-
дилъ не только сама россійска Украина, еї
литература и національный розбій, але и
теріїза посередо и Галичина.

День 19 лютого, двадцятьвторий рокови-
хъ знесеніе германськимъ царемъ кронацтва,
передішое безъ пізнихъ реформъ. Була па-
да, що хочъ наступить тімъ въ министрії,
а именно по уступленію министри
Валуевъ и Абаза, тымчасомъ въ того не ста-
лося. Однакожъ становище Валуева дуже
підготовано въ все таки заходить пытань, чо
коще буде бѣгъ мати донѣре у цара.
Нарадники трону не сиріе Валуеву и въ
его дѣятельности лио министра домінія вира-
жався не разъ неприхильно. Рівножъ пошанъ
Валуеву въ чесноку жены престолонаслідника,
въ пасѣдѣніи чого вложивъ въ себе
послѣднє кураторство рѣжихъ закладнь,
стоячихъ підъ протекторатомъ жены пре-
столонаслідника. Про негоду Валуєва съ
Любомиръ-Молчаномъ мы вже не разъ жал-
яли згадувати.

Для головній проводирѣ демонстрації
въ петербургскомъ університетѣ, Когалъ-
Бориштайль въ Подольській, зникли и позні-
ція не може доси ихъ вислѣдити. Газеты
російські, описуючи тую демонстрацію од-
ной частини студентій замовили, що Под-
ольській чинно іноудітуванъ въ сали уни-
верситетського министра просвѣти Сабурова,
ударивши его кулакомъ въ плечо.

Тую студентську аферу використали
противники Сабурова, щоби его въ мини-
стерствѣ просвѣти высадити, що, здається, и
удастся имъ.

Франція. Кто уважно слѣдить розбій
публичного житія въ Франції, той съ радо-
стю глядить на образъ, якій послѣдніми
часами представляє партія Бонарпарті-
стовъ. Партия таї по смерти Наполеона-
вого сына въ краю Зудоносъ розазито и
розпадається зблізня сама собою. Недавно
еще она була уважана найсильнійшимъ
вогрою республиканцій, готовимъ въ кождї
хвили віддерти її правленіе зъ рукъ; нинѣ
она представляє намъ образъ умираючого
чоловіка. Одно за другимъ мѣстце въ пар-
ламентѣ, одинъ за другимъ округъ виборчій
отпадає підъ бонапартістовъ а прибуває рес-
публиканціямъ. Округи, где зъ давніхъ давна
выбирають бонапартістовъ, выбирають тенеръ
республиканцій. И въ автономічнихъ тѣ-
лахъ країнъ, въ радахъ громадянъ та
генеральнихъ числахъ бонапартістовъ чимъ
разъ менше. Старій проводирѣ партії вы-
миралъ, а новій не народжується. Старій
Руеръ (Rouer) мовчить и тужить за дав-
німъ часомъ іаноніаніи и силы, старого Ка-
саніка не скло, а молодий вираздѣ уміє
кричати та ругати, але зади того власне
не має вилути. Онь проводирѣ правої кры-
ла партії бонапартістовъ, т. є. колькохъ
такихъ якъ бѣгъ крикуній. Ізве крыло
такожъ партії покзались людми практич-
ними, звѣтрили духъ часу и перейшли въ
республиканський таборъ "Gaulois", якъ ор-
гани, підлизуясь Гамбетт. Середъ такихъ
невоєсльыхъ обстанови центрумъ бонапар-
тіонської партії, т. є. тенеръ "Жеромістъ"
(прихильники Наполеона брата, Жерома,
знатного Пльонь-Пльонь) спромоглися на рѣ-
шучій крокъ. Они спровали банкетъ въ одній
зъ лучшіхъ реставрацій Парижа, щоби засту-
пивши надъ новою організацію сторонниц-
тва, а пластиво, щоби знати для него по-
вон основної думки, нового знамени, около
котрого згромадились обѣднійши духови-
хъ однодумці. Задото, що десятъ народу
въ такій цілі служить бонапартістамъ
"Appel au peuple" (откликъ до народа), т. є.
плебісцитъ, котримъ такъ хитро послу-
гувався Наполеонъ III. Бонапартісти, не
узвіючи найти другон ради, все надѣялись,
що чей іншъ удастся, ще разъ доказати
штуки и посплати прямо виборціть, кото-
роли: республикану, чи Пльонь-Пльонь? Але
они забули на то, що виборціть бѣгъ 1871
р. не разъ вже такъ заштували и они за-
кождї разъ рѣшилися за республикою. Ажъ
теперъ бонапартісти піднадали тое и вида-
вали другій способъ. Головній проводникъ
бонапартіонського центрумъ, Паскаль и Лен-
гле, виступили на згаданій банкетъ съ на-
радою въ то, що єсть — ревізія консти-
туції. Иде іменно о малу зміну въ кон-
ституції республикану а то, щоби президентъ
республикану бувъ вибраній не парламентомъ,
а народнимъ плебісцитомъ. Они надѣялись,
що Пльонь-Пльоню удалося відъїти відъ
роля Наполеона III. Але надѣяли бонапартістовъ
Пльонь-Пльонь — не Ліонъ Наполеонъ, не має у Фран-
ції ани значенія ани симпатіи.

Греція. Акція держава въ греческому
читаніи зновъ попала въ застой. Порта
відразу іменувала двохъ отпоручниківъ до
проектованої конференції, котрі тымчасомъ
зновъ майже совсѣмъ отратили вѣру въ я-
кій набудъ усльхъ той конференції, такъ
що тенеръ жадава не робити ничего іншого
чи не згадувати.

такого, що моглобъ мати видъ серіозної и
енергітичної ініціативи. Рѣшеніе греческої
сопри винести донеріа бѣгъ остаточного
рѣшенія въ Берлінѣ и Лондонѣ, а тое бѣгъ
также рѣшенію дуже зволікаєши кишинами за-
житими обстоятельствами и пригодами. Въ
Англії и стоять на порядку днівнімъ вну-
трішній заноза, котрый не дає прави-
тельству можности дѣлана на вѣк. Въ Бер-
лінѣ зновъ кн. Бисмаркъ рівною дуже
занять борбою внутрі. Німеччина съ пар-
ламентаріями партіями, такъ що внутрішній
справи не використають їмъ, поки що, енергі-
чно заняться величими європейскими пы-
таніями.

НОВИНКИ.

— Гр. Коронини, президентъ підатки по-
слѣдній, зможе відъ уряду.

— Вѣр. нашъ Митрополітъ розбіль-
до деканатій львівської єпархії обіжникъ
и справи рекламацій податку грунтового,

поручуючи священикамъ книжочку "Новий
податокъ грунтового" для докладіон інформа-
ції наглядомъ таїв підатку справи, ко-
тра дотичить не только поодинокихъ бене-
фіціантівъ, але такожъ ерекцій таїв при-
ходськихъ якъ и церковнихъ. До кождого
єрінника зачутено 4 примѣрники "Нового
податку грунтового", съ таїв препору-
чильемъ, щоби деканатъ розбіль таї книжочки
на чотири руки, оттакъ щоби скликавъ
якъ наїскоріше оборочити и тамъ о-
твѣтний предметъ обговорити докладно пі-
сля згаданої книжочки въ кождого бене-
фіціантія таїв імені митроп. консисторії обов-
язанъ, щоби бѣгъ въ речини до полонини
цѣннії с. р. права своеї ерекції и церкви
точно и старанно заступити після таї книжочки,
въ той дорозѣ, на котру она вислазує.
Такъ отже голосъ въ нашій часописній під-
несений не проминувъ безъ успіха, а на-
дѣмось и не бѣгъ користи для нашого ху-
ковенції и нашого народа и радо виска-
зувмо нашу подяку, що таї многоважна
справа таїв чесно и енергічно въ дорозѣ
урядової збогтали піднесена.

День 26 (10 марта) с. р. відбулися
похорони бѣгъ п. о. Еміліана Коссака въ
Креховѣ при участі численного духовен-
ства и народа, провожавшого погребника съ
сердечнимъ жалю въ мѣстце вѣчного спо-
чинку. Смерть бѣгъ п. о. Коссака наслідовала
по 4-дній слабості на тиїв. Въ по-
слѣдній числі нашої часописнії згадували
ми въ піднімъ честини заслугахъ тогого велико-
го патріота и широкого сына Руси, нинѣ
скажемъ ще, що погребникъ складавъ для
Руси на цѣлі добродетель таїв щедрії
дары, якъ мало котрый другій патріотъ;
притомъ бути таї скромній, що не хотѣть
навѣтъ подавати свого імені до загальнії
вѣдомості. Отосо егоїшній жертва, якъ зла-
живъ 6 (18) червні 1879 року: для бурсъ
Ставрополійскаго Інститута 1.000 зр., для
товариства "Школища Помощи" 1.000 зр.,
для рускихъ бурсъ въ Тернополі 500 зр.,
для рускихъ бурсъ въ Станиславовѣ 500 зр.,
для рускихъ бурсъ въ Стрию 500 зр., для
рускихъ бурсъ въ Коломиї 500 зр., для
"Общества рускихъ дамъ" 500 зр. Якъ
видимо, погребникъ складавъ свою жертву
головно въ користь учащоїся бѣдної рускихъ
молодежі и таїмъ самимъ заложивъ свою
сердечну любовь и старанье для руского
народа, котрый не перестане переходити
у своїй груди таєше чувство и славну па-
мять свого великого добродетеля.

— "Руска Рада" вислали сили дніми
дів телеграми до министра президента и
министра країної оборони, а то въ справи
великихъ несправедливості зъ стороны У-
рядниківъ старості и жандармерії підчасті
теперішніхъ выборівъ.

— Кандидатура вице-прем. Ф. Залеского.

Посля перштного підніму "верховодителі
краю" мала бути кандидатура Ф. Залеского
поставлена въ окрѣз Станиславовѣ Га-
лічів. Понеже однакожъ тутъ піднімъ
заслати ц. к. урядниківъ сто три-
цять зр. (I), хотій мимо тогого самъ урядъ
громадскій мусівъ мало що не всю роботу
конскріційну переводити своимъ писаремъ,
бо комісаръ конскріційний ізъ не має
себою потрібного числа більшівъ и
калавъ списувати якъ нібудь, а

